

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נברא ת"ר פירשתי מנחה
של עשורונים וקבעתי
בכלי אחד ואני יודע:
(ב) רש"י ד"ה כי קא מספקא
וסי' דודאי נודע שלא:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

דברי עלי עשרון פרק

כל המנחות באות מזה (פלי סג): מותר
מנחות (פלי עה) מנחה הבאה ממנחה חלות
לוג שמן וחוצהו לחלות ורקיקין וחלות בולגן
י כולן ושאר השמן מחזירו לחלות וגבי כולה
יח וסס מושמן

ומרקיקין וקא קמין
אחלות שמעין ליה
קמין ועלה בידו מאח
איכא מותר שמן דא
רקיקין אמר מותר
כולהו רקיקין אמר
כרבי שמעון בן יהודה
יהודה אומר משום ר
כי ומותר השמן נאכל
כהנא לרב אשי והא
נסכים דאמר רבא
נסכים בכל יום כי ק
יחיד בגלל לבונה
גלל יחיד באה בגל
יה כי קא מסתפקא
באה בגלל זבת לא
מסתפקא ליה מעונה
לבונה לא מסתפקא ל
באה בלוג באה בשל
יה כי קא מסתפקא
שאינה מעונה קמיצ
ליה: פירשתי מנחה
בכנן פירשתי מנחה
של עשרונות ואני י
מנחה של ששים ע
רבי אומר יביא מנח
ועד ששים שהן אלף
פירשתי ואני יודע
מהן פירשתי ואני י
חמש מנחות של ש
שהן שלש מאות דרבי
חמש מנחות של ש
ורחמנש במאי קא מי
מיפלגי רבי סבר אס
לעורה רבא אמר דכול
חובה בנדבה קא מיפל
לעריב חובה בנדבה
בנדבה הא בעינן שני
ומנדבה אחובה דתלי
חובה ולבסוף נדבה א
לה דלמא כולה חובה א
להקטרה אין מקטיר

דרי והשאר נדבה הא לא קשיא דקביעות הממ
נדבה. הלכך מיימי ס' עשרונות ויאמר כפי מ
סני קמליס: כל היכא דמטי ידיה דכחן השפא.

[illegible]

שלושה עשר מנחות קו.

רבי שמעון בן יהודה. ואם תאמר מאי סלקא דעתך דמקשה דקאמרין ליה מחנה חרות ומחנה ריקין מזהר השמן ממחיצתו חלות הא לא אשכחן כפ' ואלי מנחות (לעיל עה.) רבי שמעון דאית ליה האי סברה ומנא דיהיב צבולת ריקין דשאר השמן וכלל לכהניו וי"ל משום דרבינו דפלגין

[illegible]

במותר להבנים חולין לעוה
קמפיני. ולא מיתומא
אלא כרבנן דאמרי לנחמה על ששים
עשרין ששים לוגין דאזי כרבי אליעזר
כן יעקב דאמר אין לה אלא לוגה
ביה מיתבשרה כיון דאשכח חולין
סהי דהא אינה ראויה לבללן משום
דסוה ליה מיער שמנה:

רבה אמר דבוליי עלמא וכו'. רבה גרסינן אף על פי שהוא
אמר רב חסדא דרבה משני לקמן
שינוא אחרניא:

דַּתְלִי ִּזְהָ בְּרַעַת בְּהֵן. וְאָף
עַל גַּב דִּנְהָקֻמֶּן רַבָּה
(וְעַל דָּף כֹּד): לֵית לִיהּ לִאֲכִי
דְּעֵתְמָא דִּסְכָּן תִּלְיֵא הִכָּא
מִלְתָּא הִכָּא מִדְּהָ:
אֲפֹשֶׁר

עשרונים מאחר ועד ששים שהן תשעה אלפים ומאה ונ"ג אמר רב חסדא במותר להכניס חולין לעזרה קא להכניס חולין לעזרה ורבנן סברי מותר להכניס חולין לעזרה? אמר רב חסדא חולין לעזרה והכא במותר לערב רבנן סברי מותר לערב חובה בגדלה ורבי סבר אסור ר' ליה אבי' לרבא לרבנא דאמרי מותר לערב חובה מציע דקמי' והדר קמי' והא קמי' מחובה אנדבה "בדעת כהן דאמר כל היכא דמטיא ידא דכהן השתא חזרי היכי מקטר ליקטר נדבה ברישא דחובה היכי מקטר ואחסרו להו שירים" ואמר מר שירים שחסרו בין קמצה וזין עליהן ליקטר חובה ברישא דנדבה היכי מקטר לה ודמא

מילתא היא ולא מני לאיתוי בכלי אחד פחות ממה שקבע בו: שדדמי יור לחובתי והשאר לנדבה: שני קמ"ס. חד לחובה וחד מן ראשון יהא חובה וכל היכא דמעו ידיה בקומץ אחרון תהא נדבה: דלמא

יגא וארייז נגון דקבעט בכלי היולק קאסר יבוא מנהל של שערונים בסי' כלום מאכט
אוינע דער פאליס פון די שטעט פארטאן אויף זיך ככה שערונים בעכנטא יבוא פאל ס'זיך
מיינט ביידן מאל שטובן שערותה דאלקען נגון יבוא פאלאר דער שטעט שטארט א שטעטס
ה'שטובסן ב'ה חזרוני' ו'ה שטובן העשירי. דעכערט דארט א שטעטס א' יבוא פאלאר
ל'חוד ב'הר מנחם ו'הטוב יבוא יבוא א' עשר ידונו י'ה העשר ל'חובס' והטוב י'ה חזרוני
א' דאלקען חנוכה אפלי' ל'ה קעשירט' ו'ה שטובן ל'חובס' חזרוני. העשירי שטובן א' יבוא
נ'גול: דער מבר יבוא לער טובה נגברת. ו'ה מנחם יבוא שטובן י'ה שטובן א' יבוא
א' שטובן יבוא יבוא טובה נגברת: א' עקצין. ד' חזרוני ד'ה ל'חובס' ד'ה נגברת: ד'קטור
ו'למאל ב'הר מנחם של ש'שטובן חזרוני ד'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן
שטובן טובה העשירי קודם של טובה ואשכנח קודם שטובן שטובן שטובן שטובן שטובן
א'ה. א'ה שטובן העשירי שטובן א'ה יבוא חזר הקטור. והטוב יבוא יבוא שטובן שטובן
שטובן מקמי' קעטן טובה אפלי' למנחם דוסר י'ה שטובן. והטוב יבוא שטובן שטובן
יבוא א'ה אפלי' ל'ה תקנה נגון דקבעט א'ה שטובן דגברת שטובן א'ה שטובן א'ה שטובן
שטובן ד'הר מנחם י'ה שטובן י'ה ד'הר מנחם י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן
א'ה ל'ה שטובן דגברת: א'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן
ה'ה אהרן ד'ה שטובן נגנזן שטובן כעסע קעטן מ'גדול ד'ה קעטן ד'ה קעטן שטובן י'ה שטובן
שטובן ל'ה קעטן שטובן דגברת א'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן י'ה שטובן

עין משפט
גר מצוה

ו א מ"י פ"ד מהלכות
משה"ק הלכה א:
ז ב מ"י סס פ"ד הלכה ה
וע"ש כד"ה:
ח ג מ"י פ"ג מהלכות שחיטה
הלכה ג ופ"א מהלכות
מחוסרי קמרה הלכה ז:

רבינו גרשום

על ריקקין ומריקקין אהלין
אחא קימין ב' קספין: איל
דאי עמי למקסן מחלות
להחיותו ריקקין ורשמי
ליה ליה סקעון ברייחא
דארי דאי היא דנר
תחנא תחנא ומחנא ריקקין
ומיחי ליה בחד זכי
קמ ובעי להו מחנא על
שנהו צא אלמא דיכול
לקבון מחלות
ומריקקין אהלין: וזא אבא
מחרן שון דאריס' בריקא
דלעיל דשכספין איל
ריקקין: ונתן עיניו לזולת
והצי לזולת ריקקין וזולת
שעין מיליה ריקקין
אזא טעון איל שריח
יכראסרי' מושחן כמן ב'
וימורו השפון ששחיר
מחי' לזולת
אזא מחרן טחור
והטחא ב' סקספא ליה
א' כולו ריקקין א' א'
תחנא תחנא ומחנא ריקקין
אזא רכי עבד מחרן
מחרן שון דעני
לחלות דארי
ריקקין דא מחנא
ומחנא ריקקין א' א'
להחיותו מחנא
א' כולו ריקקין א'
מחרן שון נאכל
לכתיבס' א'
דארי מושיחן
נאכל לכתיבס' א'
אזא תחנא
מחלות מחנא ריקקין
אזא רכי להחיותו
א' א' למכריה כתיבס': איל

[illegible]